ទីបញ្ចុះសព

សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាមួយ—វត្តមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅទីនេះ ពួកយើងចូលទៅជិតព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយទោះបីជាមានសំឡេងមិនល្អព្យាយាមទប់ ហើយតម្រូវឱ្យនិយាយពាក្យយឺតៗនិងមានស្ថិរភាពតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ទូលបង្គំសុំការណែនាំដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីធ្វើការក្នុងចំណោមពួកយើងនៅយប់នេះ។ ហើយសូមទ្រង់ដែលគង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង សូមទ្រង់ទទួលយកព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយប្រទានដល់ចិត្តគ្រប់គ្នា ដូចជាយើងត្រូវការ។ សូមទ្រង់ចិញ្ចឹមយើងនៅយប់នេះ ដោយសេចក្តីល្អរបស់ព្រះ។

2 ហើយនៅយប់នេះ ខណៈពេលដែលយើងកំពុងនិយាយនៅលើព្រះបន្ទូល សូមឲ្យដួងចិត្តរបស់យើងដែលនៅចម្ងាយជាច្រើនគីឡូម៉ែត្រទៅកាន់កាល់វ៉ារី ដែលជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវបានបង់ថ្លៃគ្រប់គ្រាន់នោះ ដែលត្រូវបានទាមទារពីការជំនុំជំរះដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះពីសួនច្បារអេដែន។ ហើយថ្ងៃនេះសូមឲ្យយើងដឹងថាយើងរាប់ជាសុចរិតដោយការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ និងដោយការសុគត ការបញ្ចុះ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។

3 ហើយយប់នេះយើងលែងជារបស់លោកិយទៀតហើយ ដ្បិតយើងត្រូវបានទិញដោយតម្លៃនៃព្រះលោហិតដ៏វិសេសនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ហើយសូមឲ្យយើងខ្ញុំ ដោយចិត្តដឹងគុណ សូមងាកមករកទ្រង់នៅយប់នេះ ដោយអស់ពីចិត្ត និងកម្លាំង ដែលយើងមានក្នុងខ្លួនយើង ហើយបម្រើទ្រង់ដោយចិត្តបរិសុទ្ធ ឥតសៅហ្មង។

4 សូមប្រោសប្រទានឲ្យនៅយប់នេះ ឱព្រះវរបិតា ប្រសិនបើមានអ្នកខ្លះនៅទីនេះ ដែលមិនស្គាល់ទ្រង់ ក្នុងការលើកលែងទោសពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ សូមអោយពួកគេនៅយប់នេះមកដោយបន្ទាបខ្លួនទៅកាន់ឈើឆ្កាង ហើយនៅទីនោះបានសារភាពអំពើបាបរបស់ពួកគេចំពោះព្រះដ៏សុចរិត ដើម្បីអត់ទោស។ ហើយសូមឱ្យនេះជាយប់ដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា។ យើងទូលសូមនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

5 ឥឡូវនេះ យើងដឹងហើយថា នៅលើផែនដីនេះ គ្មាននរណាម្នាក់ ដែលអាចគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយបើកបង្ហាញវា ពីព្រោះព្រះបន្ទូលត្រូវបានសរសេរដោយការបើកសម្តែង។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាអ្នកនិពន្ធនៃព្រះបន្ទូល។

6 ហើយនៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ចង់ស្វែងរក នៅស្ថានសួគ៌ ដើម្បីយកសៀវភៅនិងដើម្បីដោះត្រា គ្មានអ្នកណានៅស្ថានសួគ៌ ឬនៅលើផែនដី ឬនៅក្រោមផែនដីឡើយ ដែលសក្តិសមដើម្បីដោះត្រា ឬសូម្បីតែមើលសៀវភៅ។ នៅទីនោះមានកូនចៀមមួយដែលត្រូវគេសម្លាប់តាំងពីមុនកំណើតលោកិយ ហើយទ្រង់យាងមកហើយយកគម្ពីរចេញពីព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដែលដាក់លើបល្ល័ង្ក ហើយដោះត្រាព្រមទាំងបើកព្រះបន្ទូល។

7 ហើយយប់នេះ យើងកំពុងតែជឿ និងទុកចិត្តលើទ្រង់ ថាទ្រង់នឹងបើកព្រះបន្ទូលសម្រាប់យើង ហើយឥឡូវនេះ ដូចដែលខ្ញុំបានអាននៅក្នុងជំពូកទី២នៃកិច្ចការ។

8 ដូចដែលខ្ញុំផ្តល់ឱ្យ យប់ទីមួយគឺជា*ការយាងមកលើកទីពីរ*...របស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នៅថ្ងៃពុធ។ ហើយយប់ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍គឺនៅលើ*ការលះបង់ដ៏គ្រប់លក្ខ័*។ ហើយយប់ថ្ងៃសុក្រគឺនៅលើ*ដង្វាយធួនដ៏គ្រប់លក្ខ័ ល្អឥតខ្ចោះ*។ តើអ្នកយល់ទេកាលពីយប់មិញ? *ល្អឥតខ្ចោះ* របៀបដែលយើងអាចគ្មានកំហុស និងល្អឥតខ្ចោះចំពោះព្រះនេត្ររបស់ព្រះ! ហើយយប់នេះគឺនៅលើ *ទីបញ្ចុះសព*។ ហើយថ្ងៃស្អែកលើ*ការរស់ឡើងវិញ*។ ដូចជាថ្ងៃបន្តបន្ទាប់។

9 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានជ្រើសរើសនៅយប់នេះ សម្រាប់ការអានព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំចេញពីសៀវភៅកិច្ចការ ជំពូកទី២និងខទី២៥ ទី២៦ និង២៧ រួមបញ្ចូល។ ហើយវាអានដូចនេះ ពេត្រុសកំពុងនិយាយ។

> ដ្បិតហ្លួង*ដាវីឌ*មានព្រះបន្ទូល*ពីទ្រង់ថា ទូលបង្គំបានឃើញព្រះអម្ចាស់ នៅមុខទូលបង្គំជានិច្ច ពីព្រោះទ្រង់សណ្ឋិតនៅខាងដៃស្តាំទូលបង្គំ ដើម្បីមិនឲ្យទូលបង្គំត្រូវរង្គើឡើយ:*
>
> *ហេតុនោះបានជាចិត្តទូលបង្គំមានសេចក្តីអំណរ ហើយអណ្តាតទូលបង្គំក៏ថ្លែង ដោយសេចក្តីត្រេកអរ ១ទៀត រូបសាច់ទូលបង្គំនឹងស្នាក់នៅ ដោយសេចក្តីសង្ឃឹមដែរ:*

ដ្បិតទ្រង់នឹងមិនទុកព្រលឹងទូលបង្គំ ឲ្យជាប់នៅក្នុងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ទេ ក៏មិនឲ្យអ្នកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ឃើញសេចក្ដីពុករលួយដែរ។

10 អ្វីដែលជាអត្ថបទដ៏ស្រស់ស្អាតសម្រាប់យប់នេះ ដើម្បីទទួលបានបរិបទនៃទ្រង់នៅក្នុងផ្នូរ។

11 រឿងដំបូងដែលយើងចង់មើល...ទាញការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកទៅគឺជាភាពមិនចុះសម្រុងនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ព្រះរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ក្លាយជាអក្សរ។ ហើយយប់នេះ យើងចង់ពន្លឿនគំនិតរបស់យើងលើរឿងនោះ ថាព្រះជាម្ចាស់រក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ យើងអាចធានាបាននូវអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថាជាសេចក្ដីពិត។ ហើយជំនឿមិនស្ថិតនៅលើខ្សាច់ហុយនៃគំនិតរបស់មនុស្សឬទ្រឹស្ដីរបស់មនុស្សឡើយ ប៉ុន្តែវាមានកន្លែងសម្រាកចុងក្រោយរបស់វានៅលើថ្មដែលមិនអាចផ្លាស់ប្ដូរបាននៃព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ។

12 ព្រះបន្ទូល! ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូល នោះជាសេចក្ដីពិតជារៀងរហូត។ ទ្រង់មិនអាចយកវាមកវិញ ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំមិនមែនមានន័យពីវាទេ។" ខ្ញុំអាចនិយាយហើយអ្នកអាចនិយាយបាន បន្ទាប់មកយើងងាយនឹងក្រឡាស់ពាក្យមកវិញ ព្រោះយើងនិយាយវាដោយចំនេះដឹងល្អបំផុតរបស់យើងនិងអស់ពីសមត្ថភាព។ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់ខុសពីយើងខ្លាំងណាស់។ ទ្រង់គឺគ្មានដែនកំណត់ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាទ្រង់មិនមានបន្ទូលអ្វីមួយឡើយ លុះត្រាតែវាល្អឥតខ្ចោះ។ ទ្រង់មិនដែលត្រូវដកពាក្យមកវិញ មិនដែលត្រូវសុំទោសចំពោះអ្វីដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល។ វាតែងតែឈរមាំ ជាសេចក្ដីពិត។

13 សូម្បីតែសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ នៅក្នុងថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនេះ ដែលយើងកំពុងប្រារព្ធពិធី នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ពិតជាបានសម្លាប់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់សម្រាប់អំពើបាបនៃលោកិយ ប្រហែលជារាប់ពាន់ឆ្នាំមុន សូម្បីតែគ្រឹះផែនដីនៅមិនទាន់ដាក់នៅឡើយ។ ព្រះបានមានព្រះបន្ទូល ហើយវាជាផលិតផលដែលបានបញ្ចប់នៅស្ថានសួគ៌នៅពេលដែលព្រះមានបន្ទូលវា វាបានបញ្ចប់ហើយ។ អូ បើយើងយល់បានតែអត្ថន័យនោះ តើយើងជាមនុស្សខុសគ្នាយ៉ាងណា! ដើម្បីមើលនៅក្នុងសៀវភៅរបស់ទ្រង់ ការជំនុំជំរះដែលត្រូវបានដាក់នៅទីនេះសម្រាប់អ្នកដែលមិន

ស្តាប់បង្គាប់ វានឹងធ្វើឱ្យបុរសម្នាក់ពិនិត្យមើលខ្លួនឯង ពីមួយម៉ោងទៅមួយម៉ោង ហើយវានឹងធ្វើឱ្យមនុស្សសុចរិតអរសប្បាយពីមួយម៉ោងទៅមួយម៉ោង ដើម្បីអាន ពរជ័យដែលព្រះបានសន្យាចំពោះអ្នកស្មោះត្រង់។ ហើយយើងអាចធានាថា រាល់ពាក្យទាំងអស់នឹងត្រូវបានបំពេញ ដោយគ្រាន់តែដាក់ព្រលឹងយើងនៅលើ វាប៉ុណ្ណោះ។ វាតែងតែជាវិធីនោះ។

14 នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់លោកណូអេ ត្រឡប់ទៅ ក្នុងពិភពមុនពេលមានទឹកជំនន់ ប្រហែលជាមុនពេលដែលព្រះគម្ពីរត្រូវបាន សរសេរ ឬព្រះគម្ពីរនេះត្រូវបានគេសរសេររួច ឬយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះបាន មានបន្ទូលប្រាប់ណូអេថា មានខ្យល់ព្យុះមក ហើយទឹកនឹងគ្របលើផែនដី។ ហើយដោយគ្មានភស្តុតាងណាមួយដែលថាវានឹងកើតឡើងបាន អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺ ផ្ទុយស្រឡះ ណូអេធ្វើការដោយកោតខ្លាច ហើយសង់ទូកធំ ហើយរៀបចំវា។ វា គឺសម្រាប់ការសង្គ្រោះគ្រួសារនិងខ្លួនគាត់។ ព្រះមិនដែលធ្វើឲ្យគាត់ខកចិត្តឡើយ ព្រោះវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ វាត្រូវតែកើតឡើងនៅពេលដែលព្រះបាននិយាយ ថាវានឹងកើតឡើង។

15 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលយ៉ូប ដែលជាសៀវភៅចំណាស់ជាងគេបំផុតនៅក្នុង ព្រះគម្ពីរ ដែលបានសរសេរប្រហែលជាមុនពេលលោកុប្បត្តិត្រូវបានសរសេរ ហើយ វាត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ហើយលោកម៉ូសេបានសរសេរលោកុប្បត្តិ។ យ៉ូប នៅក្នុងសៀវភៅរបស់គាត់ គាត់សម្រាកយ៉ាងស្ងប់ តាមការសន្យាដែលព្រះបាន បង្កើតគាត់។ គាត់ឈរក្បែរដង្វាយដុតរបស់គាត់ ដោយមិនភ័យខ្លាចក្នុងចិត្ត ដោយដឹងថាអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់អាចធ្វើបាន។ ហើយ ពេលអ្វីៗហាក់ដូចជាផ្ទុយទៅវិញ យ៉ូបបានឈរយ៉ាងរឹងមាំ ដោយសារការសន្យា របស់ព្រះគឺរឹងមាំ។ ព្រះបានសន្យានឹងយ៉ូប ហើយយ៉ូបបានពឹងផ្អែកតាមការសន្យា នោះ។

16 អូ ប្រសិនបើក្រុមជំនុំអាចទៅដល់កន្លែងនោះ ទៅកន្លែងដែលវាអាចពឹងផ្អែក យ៉ាងរឹងមាំនៅលើព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះដើម្បីក្លាយជាការពិត! តើ នឹងមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងណា ការកែតម្រូវនឹងមាន តើជាផ្លូវកាត់ងាយស្រួល យ៉ាងណាហើយនិងរីករាយដូចម្តេចទៅដែលនឹងមានអ្វីជាអំណាចដែលនឹងមាន នៅពេលដែលបុរសនិងស្ត្រីនឹងទទួលយកព្រះដោយគុណតម្លៃចំពោះមុខ អ្វីដែល

ទ្រង់មានបន្ទូលគឺជាសេចក្ដីពិត។ មិនថាស្ថានភាពបែបណានោះទេ វាមិនមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងវាឡើយ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ នោះគឺស្រេចហើយ!

17 ហើយយ៉ូប នៅពេលដែលគាត់ស្ថិតនៅក្នុងពេលវេលាដ៏លំបាកបំផុតនៃបទពិសោធន៍របស់គាត់ទាំងអស់ នៅពេលដែលគាត់ត្រូវរកឃើញ នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺជាមនុស្សសុចរិត។ សូម្បីតែព្រះបាននិយាយថាគាត់ល្អឥតខ្ចោះ។ នៅលើផែនដីនេះគ្មានអ្នកណាដូចគាត់ទេ។ សាតាំងបានទទួលឯកសិទ្ធិដើម្បីល្បួងគាត់ ដោយនិយាយថា "ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យគាត់ដាក់បណ្ដាសាទ្រង់ចំពោះមុខទ្រង់។"

18 ហើយគាត់ស្ទើរតែយកជីវិតរបស់យ៉ូបទៅហើយ ហើយនឹងចង់ធ្វើវា ប៉ុន្តែព្រះបានគូសបន្ទាត់ព្រំដែន បាននិយាយថា "អ្នកអាចធ្វើអ្វីបានចំពោះគាត់ ប៉ុន្តែកុំយកជីវិតគាត់។"

19 ពេលនោះយ៉ូបឈរនៅគ្រាដ៏សំខាន់នៃការល្បួង គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មគង់នៅ ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើផែនដី។ ទោះបីដង្កូវចោះស្បែកបំផ្លាញរូបកាយនេះក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំនឹងឃើញព្រះក្នុងសាច់ខ្ញុំដែរ។" មិនថាវាមើលទៅងងឹតយ៉ាងណា ហើយមើលទៅមិនពិតយ៉ាងណា។ មានអ្វីមួយដែលយ៉ូបបានទុកក្នុងព្រលឹងរបស់គាត់ គឺការសន្យាដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ។ អូ បើយើងអាចធ្វើបានតែប៉ុណ្ណឹង! ចំណាំ គាត់បានពឹងផ្អែកតាមការសន្យា "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់។"

20 ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកកត់សម្គាល់ថា ពឹងផ្អែកលើពាក្យដែលខ្ញុំចង់និយាយនាពេលអនាគត យ៉ូបបានបញ្ជាក់កន្លែងកប់សពគាត់។ ហើយពេលយ៉ូបស្លាប់ គាត់ក៏ត្រូវគេបញ្ចុះយ៉ាងដូច្នេះ។

21 មានបុរសម្នាក់ទៀត ឈ្មោះអ័ប្រាហាំ ដែលបានយកតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយគាត់បានជឿព្រះ។ ហើយគាត់បានហៅរបស់ទាំងនោះដែលផ្ទុយនឹងការសន្យាដែលព្រះបានប្រទានឱ្យគាត់ ហាក់ដូចជាមិនមាន។ គាត់បានយកតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយនៅពេលដែលថ្ងៃបានកន្លងផុតទៅ និងសប្ដាហ៍ និងខែ និងសូម្បីតែឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ នោះមិនដែលធ្វើឲ្យអ័ប្រាហាំងឿងឆ្ងល់សូម្បីតែបន្តិច។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "គាត់មិនងាករេដោយការមិនជឿតាមការសន្យារបស់ព្រះឡើយ ប៉ុន្តែ បានស្មោះត្រង់ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។"

22 នៅពេលដែលអ្វីៗហាក់បីដូចជារាល់ថ្ងៃ វាកាន់តែពិបាកឡើងៗជារៀងរាល់ថ្ងៃ ប៉ុន្តែ ជំនួសឱ្យការចុះខ្សោយ យ៉ូបកាន់តែរឹងមាំជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ អូ យើងមានការធានាដ៏មានពរ! នៅពេលដែលការពិបាកហាក់ដូចជាកើនឡើងដើម្បីឱ្យកើតរឿង គឺព្រះបានសន្យា ពីភាពមិនអាចទៅរួច ជំនួសឱ្យការគេចចេញ ត្រឡប់ទៅក្នុងពិភពលោកវិញ យើងគួរតែឈរឱ្យកាន់តែរឹងមាំជាងអ្វីដែលយើងធ្លាប់ឈរនៅលើ**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**។ វាគួរតែដោះស្រាយវា នៅពេលដែលព្រះមានបន្ទូលអ្វីមួយ។

23 ហើយអ័ប្រាហាំបានហៅរបស់ទាំងនោះដូចជាមិនមានទេ ព្រោះវាផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូល។ ហើយនៅពេលដែលអ័ប្រាហាំបានបាត់បង់សំណព្វចិត្តជាប្រពន្ធរបស់គាត់ ឈ្មោះសារ៉ា បន្ទាប់ពីរស់នៅជាមួយគ្នាអស់ជាច្រើនឆ្នាំ គាត់បានទិញដីមួយចំណែកនៅជិតកន្លែងបញ្ចុះសពយ៉ូប ហើយបញ្ចុះសពសារ៉ា។ ឆ្ងល់ថាហេតុអ្វី? ពួកគេជាហោរា! គេឃើញ! ពួកគេបានទាក់ទងព្រះ! ហើយឥឡូវនេះពេលដែលអ័ប្រាហាំស្លាប់ គាត់ត្រូវបានគេបញ្ចុះនៅជាមួយនឹងសារ៉ា។

24 ឥឡូវនេះ គាត់មិនចង់ឲ្យអ្នកទាំងនេះផ្តល់ចំណែកដីដល់គាត់ទេ។ គាត់បានទិញវា នៅចំពោះមុខសាក្សី។ តើអ្វីទៅជាប្រភេទនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដ៏ស្រស់ស្អាត។ គាត់បានទិញវានៅចំពោះមុខសាក្សី ថាវាជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់។ អូ នោះជារបៀបដែលអ្នកជឿពិតប្រាកដគួរតែមក មិនមែនរអិលដួលនៅជ្រុងនោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវឈរនៅចំពោះមុខសាក្សី "ខ្ញុំជាសាក្សីនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ និងពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងពីកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់" និងច្រើនទៀត ដូចដែលយើងឃើញថ្ងៃដ៏អាក្រក់នេះខិតជិតមកដល់។

25 ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលកូនប្រុសរបស់អ័ប្រាហាំ ដែលជាអ៊ីសាក តាមការសន្យានឹងផ្តល់ឱ្យគាត់។ ហើយពេលអ៊ីសាកស្លាប់ គាត់ត្រូវបានគេបញ្ចុះជាមួយអ័ប្រាហាំ។ ហើយអ៊ីសាកបង្កើតបានយ៉ាកុប។

26 ហើយនៅពេលដែលយ៉ាកុប...បានស្លាប់នៅអេហ្ស៊ីប។ ប៉ុន្តែចូរកត់សម្គាល់មុនគាត់ស្លាប់ គាត់បាននិយាយទៅកាន់កូនប្រុសហោរា របស់គាត់គឺ យ៉ូសែប "មកនេះ កូនប្រុស ហើយដាក់ដៃរបស់អ្នកលើត្រគាកពិការរបស់ខ្ញុំ។" ចាំមើលថាគាត់ពិការដោយសារតែទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ប៉ះត្រគាកគាត់ ហើយគាត់ក៏ស្ពឹកពីថ្ងៃនោះមក។ គាត់បាននិយាយថា "សូមដាក់ដៃលើត្រគាករបស់ខ្ញុំ ហើយស្បថនឹង

ខ្ញុំ ដោយព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់យើង កុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាបញ្ចុះសពខ្ញុំនៅស្រុកអេស៊ីប ឡើយ។" ហេតុអ្វី? អូ ពួកគេមានព្រះបន្ទូល ពួកគេមានការបើកសម្ដែង!

27 ហើយខ្ញុំសូមឈប់នៅទីនេះ ដើម្បីនិយាយទៅ ក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ដែលត្រូវបានសាងសង់ឡើងដោយការបើកសម្ដែងដ៏ទេវភាព មិនមែនអាស្រ័យលើនិកាយ អង្គការ មិនអាស្រ័យលើគោលលទ្ធិ ឬការបង្រៀនទេ ប៉ុន្តែអាស្រ័យលើសេចក្ដីពិតខាងវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។

28 អេបិល នៅសួនច្បារអេដែន មានវានៅពេលក្រុមជំនុំចាប់ផ្ដើម។ តើគាត់ដឹងថាយកកូនចៀមមកដោយរបៀបណា? ហេតុអ្វីបានជាគាត់មិនយកផ្លែឈើដូចកាអ៊ីន? ប៉ុន្តែត្រូវបានបើកសម្ដែងឲ្យដឹង!

29 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលម្ដងថា "តើមនុស្សថាខ្ញុំជានរណា?"

"អ្នកខ្លះបាននិយាយថាទ្រង់គឺជា 'ម៉ូសេ' និង 'អេលីយ៉ា' ជាដើម។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប៉ុន្តែតើអ្នកនិយាយថាខ្ញុំជានរណា?"

30 អ្នកឃើញទេ វាមិនអាស្រ័យលើអ្វីដែលអ្នកផ្សេងគិតនោះទេ វាជាអ្វីដែលអ្នកដឹងថាជាការពិត។ "តើ*អ្នក*និយាយថាម៉េចវិញ?" សំណួរនោះនឹងជួបយើងរាល់គ្នានៅយប់នេះ "តើអ្នកនិយាយថាម៉េចវិញ?"

31 ហើយពេត្រុសនិយាយយ៉ាងរហ័សដោយមិនស្ទាក់ស្ទើរមួយថាៈ "ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។"

32 ដូចជាព្រះយេស៊ូវដែលបានជ្រាបនូវអាថ៌កំបាំងនៃចិត្តទាំងអស់ ត្បិតទ្រង់មិនមែនជាអ្នកណាក្រៅពីព្រះយេហូវ៉ាដែលបានក្លាយជាសាច់ឈាមនោះទេ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកមានពរហើយ ស៊ីម៉ូន ជាកូនរបស់យ៉ូណាស ដ្បិតសាច់និងឈាមមិនបានបើកសម្ដែងការនេះដល់អ្នករាល់គ្នាទេ ប៉ុន្តែព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌បានធ្វើការនេះ។ ហើយនៅលើថ្មដានេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារនរកមិនអាចយកឈ្នះវាបានទេ។"

33 ហើយយើងជាមនុស្សនៅពេលដែលយើងមក យើងលូធើរានចង់ដើរដោយសេចក្ដីជំនឿ យើងមេតូឌីស្ទចង់ស្រែកដើម្បីទទួលវា អ្នកពេនទីកុស្ដចង់និយាយភាសាដទៃ ដើម្បីទទួលបានវា ប៉ុន្តែនោះគឺនៅដប់លានម៉ាយពីវា។

34 វាគឺជាការបើកសម្តែងដ៏ទេវភាពរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាបុគ្គលនៃព្រះអង្គទ្រង់បានសម្តែងឲ្យឃើញក្នុងចិត្ត "នៅលើថ្មដានេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារនរកនឹងមិនអាចយកឈ្នះវាបានទេ។" វាដំណើរការល្អឥតខ្ចោះជាមួយម៉ាថាយៈ២៤ ៥:២៤ ឬយ៉ូហាន ៥:២៤ "អ្នកណាដែលស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក អ្នកនោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយមិនដែលចូលទៅក្នុងការផ្តន្ទាទោសឡើយ គឺបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។" មិនមែនដោយសារតែអ្នកមានចលនាណាមួយអារម្មណ៍ណាមួយឡើយ ប៉ុន្តែដោយសារអ្នករាល់គ្នាបានទៅហើយ ឯកសិទ្ធិនៃការឲ្យព្រះគ្រីស្ទបើកសម្តែងមកអ្នកពីស្ថានសួគ៌ "នៅលើថ្មដានេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ។"

35 ហើយយ៉ាកុប ពេលគាត់ស្លាប់ កូនគាត់ក៏យកសពទៅដាក់ ហើយគាត់ត្រូវបានគេបញ្ចុះជាមួយអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក សារ៉ា និងយ៉ូប នៅដែនដីបរិសុទ្ធ ក្នុងប្រទេសប៉ាឡេស្ទីន។

36 បន្ទាប់មក យ៉ូសែប ជាហោរា។ គាត់បានរីកចម្រើននៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ គាត់បានស្គាល់ព្រះ។ ព្រះបានបើកសម្តែងអង្គទ្រង់ដល់គាត់។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានស្លាប់បាននិយាយថាៈ "កុំកប់ឆ្អឹងខ្ញុំនៅទីនេះ ប៉ុន្តែដាក់ចុះ...ពេលណា...ថ្ងៃណាមួយព្រះជាម្ចាស់នឹងមករកអ្នក!" ហេតុអ្វី? គាត់បានពឹងផ្អែកតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះចំពោះម៉ូសេ "បួនរយឆ្នាំពួកគេនឹងបម្រើប្រជាជាតិនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងនាំពួកគេចេញ។" គាត់បានពឹងផ្អែកជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។

37 ហើយអ្វីដែលជារូបភាពដ៏ស្រស់ស្អាតនៅទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់សម្គាល់។ រាល់ជនជាតិហេព្រើរដែលដើរឆ្លងកាត់ ដោយខ្នងរបស់គាត់ត្រូវបានវាយដំ ដោយអ្នកដឹកពួកទាសករ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានមើលឆ្អឹងរបស់ហោរារបស់គាត់ យ៉ូសែប គាត់ដឹងថាថ្ងៃណាមួយពួកគេនឹងចេញទៅក្រៅ។ ព្រោះថា ឆ្អឹងទាំងនោះត្រូវបានទុកនៅទីនោះ ដើម្បីទុកជាអនុស្សាវរីយ៍ នៅថ្ងៃណាមួយពួកគេនឹងចេញទៅក្រៅ។

38 វាមានរយៈពេលប្រហែលដប់ប្រាំឬដប់ប្រាំបីឆ្នាំមុន នៅពេលដែលប៊ីលីប៉ុលក្មេងប្រុសតូចអាយុប្រហែល៥ឆ្នាំ ស្ទើរតែ... យើងមានផ្កាតូចមួយដែលយើងកំពុងយកទៅផ្នូរម្តាយគាត់ នៅពេលថ្ងៃរះព្រឹកមួយ នៅថ្ងៃបុណ្យអ៊ីស្ទើរ ដូចជាព្រះអាទិត្យ

កំពុង រះមក កំពុងតែរះឡើង ឬមុនពន្លឺថ្ងៃ វាគឺ បន្ទាប់មកត្រូវទៅថ្វាយបង្គំ។ ហើយនៅពេលយើងដើរចុះទៅកាន់ផ្នូរ មិត្តតូចនោះបានដោះមួករបស់គាត់ ពេលយើងផ្លាស់ទៅកន្លែងដែលប្អូនស្រីតូចរបស់គាត់ និងម្ដាយរបស់គាត់ត្រូវបានគេបញ្ចុះ។ ហើយគាត់ចាប់ផ្ដើមស្រងូតស្រងាត់ ហើយយំ ហើយគាត់និយាយថា "ប៉ា តើម៉ាក់ចុះក្នុងរន្ធនោះឬ?"

39 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ កូនប្រុស។ នាងមិននៅទីនោះក្នុងរន្ធនោះទេ។ នាងនៅកន្លែងប្រសើរជាងកូននិងប៉ាមួយលានដង។"

គាត់បាននិយាយថា "តើខ្ញុំនឹងជួបម៉ាក់ម្ដងទៀតទេ?"

40 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ បើអ្នកចង់បានវា អ្នកអាចជួបនាងម្ដងទៀត។"

បាននិយាយថា "តើរូបកាយរបស់នាងនឹងឡើងពីផ្នូរនេះឬ?"

41 ខ្ញុំបាននិយាយថា "សម្លាញ់ចិត្តប៉ា បិទភ្នែកចុះ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នករឿងខ្លីមួយ។ ជាច្រើនរយឆ្នាំមុន ព្រឹកបែបនេះ មានផ្នូរមួយទុកចោល។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "វាជាការរំលឹកដល់ 'អស់អ្នកដែលដេកក្នុងព្រះនឹងព្រះគ្រីស្ទនឹងក្រោកជាមួយគ្នាពេលទ្រង់យាងមក។'" ដោយគ្មានស្រមោលនៃការសង្ស័យ ខ្ញុំពឹងផ្អែកលើការសន្យាដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ!

42 ដូចយ៉ូបពីដើម ពេលយើងឮដូច្នោះ "ផេះនឹងទៅជាផេះវិញ និងធូលីទៅជាធូលីវិញ" វាធ្វើឲ្យខ្ញុំនឹកឃើញដល់មិត្តដ៏ចំណាស់ ដែលបាននិយាយថា:

> កុំប្រាប់ខ្ញុំ ជាលេខសោកសៅ
> ជីវិតគ្រាន់តែជាសុបិន្តទទេ!
> ហើយព្រលឹងគឺស្លាប់ហើយអាក់រអួល
> ហើយអ្វីៗហាក់មិនមែនជាអ្វីដែលពួកគេឃើញ។

គាត់បាននិយាយថា:

> បាទ ជីវិតគឺជាការពិត! ជីវិតគឺស្មោះ!
> ហើយផ្នូរមិនមែនជាគោលដៅរបស់វាទេ
> ដ្បិតអ្នកជាធូលីដីនឹងត្រូវត្រឡប់ទៅជាធូលីវិញ
> មិនត្រូវបាននិយាយអំពីព្រលឹងទេ។

43 គេហៅវាថាតេអូផានី ពេលយើងចាកចេញពីទីនេះ យើងទៅកន្លែងផ្សេង។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំទទួលយកពាក្យរបស់សាវ៉ក ពេលគាត់និយាយថា "ប្រសិនបើរោងឧបោសថាឬលំនៅនៅលើផែនដីនេះត្រូវបានរំលាយ នោះយើងមានកន្លែងមួយដែលកំពុងរង់ចាំរួចហើយ ដើម្បីផ្លាស់ទីពីទី*នេះ*ទៅក្នុងនោះ។"

44 អ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក យ៉ាកុប យ៉ូប ហោរាទាំងអស់ ពួកគេបានទុកចិត្ត ហើយជឿថានឹងមានការរស់ឡើងវិញដែលព្រះប្រោសលោះនឹងមក។ ពួកគេបានទាយអំពីទ្រង់។ ហេណុកបានទាយអំពីទ្រង់ បានពឹងផ្អែក ហើយបិទត្រាទីបន្ទាល់របស់គាត់ជាមួយវា។ អ៊ីសាក យ៉ាកុប ដានីយ៉ែល យេរេមា អេសេគាល ពួកគេបានពឹងផ្អែកថានៅពេលដែលព្រះមេស្ស៊ីនឹងមក។

45 ហើយពួកគេបានស្លាប់ ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេបានចូលទៅក្នុងឋានសួគ៌។ ពួកគេមិនអាចចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះបានទេ ព្រោះ (យើងមានវាកាលពីយប់មិញ) ឈាមគោនិងពពែមិនអាចអត់ទោសបាបបានទេ វាគ្របដណ្តប់តែអំពើបាប និយាយអំពីថ្ងៃដែលការបូជាដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ដោយសារឈាមសត្វមិនអាចត្រឡប់មកកាន់អ្នកគោរពបូជាវិញ ដូច្នេះគាត់នឹងមិនឈប់ថ្វាយយញ្ញបូជាប្រភេទនោះទេ។

46 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានសោយទិវង្គត ជីវិតដែលនៅក្នុងទ្រង់គឺគ្មាននរណាក្រៅពីព្រះឡើយ ដើម្បីត្រឡប់មកវិញហើយយកយើងទៅក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះ។ ហើយឥឡូវនេះ យើងគឺជាកូនរបស់ព្រះ ជាជីវិតដែលមកពីព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់។

47 ឥឡូវសូមកត់សម្គាល់ឲ្យបានលឿន តាមឱ្យទាន់។ នៅពេលដែលគ្រលប់កាន់គម្ពីរសញ្ញាចាស់ ហើយអស់អ្នកដែលជឿ និងថ្វាយបង្គំ ហើយបានស្លាប់នៅក្នុងជំនឿ ដោយរង់ចាំពេលវេលានោះ មូលហេតុដែលហោរាទាំងនោះធ្វើដូច្នេះហើយចង់បញ្ចុះនៅប៉ាឡេស្ទីន ពួកគេបានដឹងថា ការប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញនឹងមិនមាននៅស្រុកអេស៊ីបទេ។ វានឹងនៅប៉ាឡេស្ទីន តែមួយគត់។

48 នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំនិយាយនៅយប់នេះ: ខ្ញុំមានឈ្មោះគ្រប់ប្រភេទ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលមនុស្សហៅខ្ញុំ នោះមិនមានន័យសម្រាប់ខ្ញុំទេ។ អ្វីដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ គឺដឹងថាខ្ញុំបានស្លាប់ទៅ ហើយជីវិតរបស់ខ្ញុំត្រូវបានលាក់ទុកក្នុងព្រះគ្រីស្ទ តាមរយៈព្រះ ហើយដៅចំណាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពេលដែលទ្រង់

ត្រាស់ហៅពីចំណោមមនុស្សស្លាប់ នោះខ្ញុំនឹងឆ្លើយនៅថ្ងៃនោះ។ ចូរបញ្ចុះខ្ញុំក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដ្បិតអ្នកដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងក្រោកឡើងមកជាមួយនឹងទ្រង់នៅថ្ងៃនោះ។

49 តើយើងចូលក្នុងព្រះគ្រីស្ទដោយរបៀបណា? កូរិនថូសទី១ ១២:១៣ "ដោយវិញ្ញាណតែមួយ យើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកជារូបកាយតែមួយ ហើយក្លាយជាពលរដ្ឋរួមនៃព្រះរាជាណាចក្រព្រះ។" យើងប្រកាសថាជាអ្នកធ្វើដំណើរ និងជាមនុស្សចម្លែកនៅលើផែនដីនេះ តទៅទៀត លែងស្វែងរករបស់លោកិយទាំងនេះទៀតហើយ ប៉ុន្តែបានស្វែងរកការយាងមករបស់ស្តេចដែលមានព្រះពរដើម្បីកាន់កាប់ដែនពីសមុទ្រមួយទៅសមុទ្រគ្មានព្រំដែន នៅពេលដែលទ្រង់យាងមកក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់។ ប្រាកដណាស់ យើងស្វែងរកការយាងមករបស់ទ្រង់។

50 ហើយបន្ទាប់មកគ្មានមន្ទិលក្នុងចិត្តខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែនោះជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមាននៅក្នុងព្រះទ័យរបស់ទ្រង់នៅពេលទ្រង់នៅលើផែនដីនេះ គឺជាភាពមិនប្រែប្រួលនៃព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ។ ដោយសារ យើងដឹងថានៅក្នុងទ្រង់ ភាពពេញលេញនៃរូបកាយរបស់ព្រះ។ ព្រះទាំងមូលស្ថិតនៅក្នុងទ្រង់។ ទ្រង់ជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែទ្រង់គង់នៅក្នុងទម្រង់មនុស្ស តេអូផានីរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជារូបដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សមក បន្ទាប់មកដាក់ព្រះអង្គទ្រង់នៅលើផែនដី។ ទ្រង់មានរាងកាយមួយ។ ព្រះមិនមកដោយគ្មានរូបកាយទេ។ ព្រះមានរូបកាយមួយ ហើយវាមើលទៅដូចជាមនុស្ស។ លោកម៉ូសេបានឃើញវា អ្នកផ្សេងទៀតបានឃើញវា ហើយមើលទៅដូចជាមនុស្ស។

51 ហើយវាគ្រាន់តែជាការចាប់អារម្មណ៍ *នេះ*គឺជាអ្វីដែលនោះគឺជាប៉ុនោះ។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅលើផែនដី ភាពស្រស់ស្អាត ភាពផ្អែមល្ហែម ភាពស្រស់ស្អាតនៃផែនដី គ្មានអ្វីផ្សេងទៀតនៅក្នុងលោកនេះទេតែជាចម្លើយចំពោះអ្វីដែលប្រសើរជាងនេះទៅទៀត ដែលរង់ចាំយើងនៅពេលដែលយើងចាកចេញពីពិភពលោកនេះ។ ត្បិតអ្វីៗទាំងអស់នៅលើផែនដីគ្រាន់តែជាគំរូនៃអ្វីដែលនៅស្ថានសួគ៌ប៉ុណ្ណោះ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលល្អ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលត្រឹមត្រូវ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលស្រស់ស្អាត ដើមឈើ សត្វស្លាប អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺគ្រាន់តែជាគំរូនៃអ្វីដែលនៅស្ថានសួគ៌។

52 ជីវិតរបស់យើងគ្រាន់តែជាគំរូប៉ុណ្ណោះ។ វាគ្រាន់តែជាស្រមោល ហើយមិនមែនជារឿងពិតទេ។ វាជាផ្នែកអវិជ្ជមាន។ វាត្រូវការសេចក្តីស្លាប់ដើម្បីអភិវឌ្ឍរូបភាព ដើម្បីដាក់យើងទៅក្នុងតេអូផានីដែលយើងបានមក។ បន្ទាប់មកនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញយើងមកក្នុងរូបរាងរបស់ទ្រង់ ដែលជារូបកាយដែលរស់ឡើងវិញ។ អ្វីដែលស្រស់ស្អាត មិនត្រឹមតែស្រស់ស្អាតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាសេចក្តីពិតដ៏ឧឡារិកនៃព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ ដែលយើងនឹងបានដូចទ្រង់។

53 សូមកត់សម្គាល់ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវបានរួមបញ្ចូលជាមួយនឹងអំណាចទាំងអស់របស់ព្រះ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់បានជួបសាតាំង ទ្រង់មិនដែលប្រើអំណាចណាមួយរបស់ទ្រង់ឡើយ។ ទ្រង់គ្រាន់តែសំដៅលើព្រះបន្ទូល! ទ្រង់បានធ្វើ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "វាត្រូវបានចែងថា 'មនុស្សមិនត្រូវរស់នៅដោយសារតែនំប៉័ងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែគឺដោយគ្រប់ព្រះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះ។'"

54 អញ្ចឹងតើអ្នកអាចនិយាយថាអ្នកអាចនៅផ្ទះហើយធ្វើជាគ្រិស្ទានល្អដូចអ្នកនៅព្រះវិហារដោយរបៀបណា? អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ អានព្រះបន្ទូល! ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រោសលើព្រះបន្ទូល។ ព្រះគម្ពីរគឺជារបបអាហារខាងវិញ្ញាណរបស់ព្រះសម្រាប់ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាអ្នកដែលនាំវាមកអ្នក ហើយដាក់វានៅក្នុងចិត្ត ហើយដោយអរព្រះគុណគឺអ្នកស្រោចទឹកវា។ ហើយរាល់ការសន្យារបស់ព្រះនឹងបង្កើតនូវអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលថានឹងធ្វើ។ វាត្រូវតែអញ្ចឹង។ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយជាជីវិត។

55 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានភ្លេចថា ខ្ញុំមានពេលតែកន្លះម៉ោងប៉ុនោះ។ ខ្ញុំត្រូវការពេលយូរណាស់ ដើម្បីទៅដល់អ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ។

56 ប៉ុន្តែសូមកត់សម្គាល់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងម៉ោងចុងក្រោយ ឬពីរនៃព្រះជន្មទ្រង់ទំនាយជាច្រើនត្រូវបានសម្រេច។

57 មានគេនិយាយមកខ្ញុំថា "បងប្រុសប្រាណហាំ *នេះ*ត្រូវតែកើតឡើង ហើយវាត្រូវតែកើតឡើង*បែបនោះ*។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "វាអាចកើតឡើងក្នុងរយៈពេលមួយម៉ោង។"

58 ប្រសិនបើអ្នកនឹងអានទំនុកតម្កើង លេខ ២២ ហើយមើលម៉ោងនៃការសុគតរបស់ទ្រង់នៅឈើឆ្កាង ខ្ញុំភ្លេចថា តើការព្យាករណ៍ដ៏អស្ចារ្យប៉ុន្មានត្រូវបានសម្រេចក្នុងរយៈពេលពីរ ឬបីម៉ោងចុងក្រោយនៃជីវិតរបស់ទ្រង់! ប្រាកដណាស់ "ពួកគេបានចោះជើងខ្ញុំ និងដៃរបស់ខ្ញុំ។ ព្រះនៃទូលបង្គំ ព្រះនៃទូលបង្គំអើយ ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គបោះបង់ទូលបង្គំ?" ដូចជា ដាវីឌស្រែកយំ។

59 ហើយរឿងមួយទៀតដែលខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកកត់សម្គាល់ សេចក្តីពិត ជាផ្នែកដែលមិនអាចខុសបាននៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ទ្រង់រក្សាឆ្អឹងទាំងអស់របស់ទ្រង់ មិនមានឆ្អឹងណាមួយត្រូវបាក់ឡើយ។" ដ្បិតនៅក្នុងប្រភេទសាច់ចៀមប៉ាស្កាល់គឺជាប្រភេទរបស់វា។ កូនចៀមត្រូវតែគ្មានស្លាកស្នាម គ្មានឆ្អឹងដែលបាក់ត្រូវនៅក្នុងសាច់ចៀម។ ហើយនៅម៉ោងដែលទ្រង់គង់...ទ្រង់បានសុគត ពួកគេបានឡើងទៅបំបាក់ជើងរបស់ទ្រង់ដោយញញួរ។ ហើយពីមុនមក...សូមក្រឡេកមើលពេលវេលាដ៏សំខាន់! បុរសដែលកាន់ញញួរបានត្រៀមខ្លួនវាយជើងរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានមានបន្ទូលថា "វានឹងមិនមានឆ្អឹងមួយបាក់នៅក្នុងព្រះកាយរបស់ទ្រង់ឡើយ។"

"តើវានឹងកើតឡើងដោយរបៀបណា?" យើងប្រញាប់។

60 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺអស់កល្បជានិច្ច! ប្រសិនបើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺល្អឥតខ្ចោះ នោះពួកអ្នកដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទប្រាកដជាលើកឡើងដូចជាមានការរស់ឡើងវិញ។ ព្រះមានកាតព្វកិច្ចទៅនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដើម្បីព្យាបាលអ្នកដូចជាទ្រង់គឺដើម្បី ជួយ សង្គ្រោះអ្នក។ សម្រាប់ទ្រង់ វាគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដែលបានសន្យាវា។ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយយើងគ្មានសិទ្ធិដកខ្លួនចេញពីវាទេ។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែនិយាយថា "វាគឺជាការពិត។" ជឿចុះ! ទោះមានរឿងអ្វីកើតឡើងក៏ដោយ ជឿចុះ។ នោះជារបៀបដែលពួកគេដទៃទៀតត្រូវជឿ ហើយយើងមិនត្រូវបានដកចេញពីវាទេ។ ព្រះបានប្រគល់ប៉ាឡេស្ទីនទៅឲ្យអ៊ីស្រាអែល ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវតែប្រយុទ្ធដើម្បីគ្រប់ទំហំដីដែលពួកគេទទួលបាន។ ការសន្យាគឺជារបស់អ្នក ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែតស៊ូដើម្បីបានគ្រប់អ៊ីញដែលអ្នកទាមទារ អារក្សនឹងឃើញវា ប្រាកដណាស់ថាវានឹងឃើញ។

61 ប៉ុន្តែ ចូរកត់សម្គាល់នៅពេលដែលពួកគេបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីបំបាក់ជើងរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើង ប្រសិនបើញញួរនោះវាយជើង ហើយបាក់

នោះ ព្រះនឹងត្រូវបានរកឃើញថាមិនពិត។ ប៉ុន្តែមិនមានការអាក្រក់គ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងទារុណកម្មដ៏ខ្មៅងងឹតទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យញញួរវាយប្រហាររាងកាយដ៏មានតម្លៃនោះទេ។ ដ្បិតព្រះបាទដាវីឌ ប្រាំបីរយឆ្នាំមុន បាននិយាយថា "វានឹងមិនមានឆ្អឹងណាមួយបាក់នៅក្នុងព្រះកាយរបស់ទ្រង់ឡើយ។" ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវតែឈរលើសេចក្តីពិត។

62 ប៉ុន្តែតើពួកគេបានធ្វើអ្វីនៅពេលនោះ? គេយកលំពែងមកចាក់នៅខាងចំហៀងព្រ ះអង្គ ហើយឈាមនិងទឹកក៏ចេញមក ដើម្បីបំពេញតាមសេចក្តីដែលព្រះគម្ពីរចែងថា "ពួកគេបានទម្លុះដៃរបស់ទូលបង្គំ និងចំហៀងរបស់ទូលបង្គំ។" ព្រះបន្ទូលត្រូវបានបំពេញ។

63 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងសោយ ទិវង្គត អូ តើម៉ោងដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចយ៉ាងណាហ្ន៎! ខ្ញុំគិតដល់បទហ្នឹង ហើយនិយាយត្រង់ទៅ វាធ្វើឲ្យខ្ញុំឈឺចាប់ ពេលខ្ញុំគិតថាបទនោះដែលកវីនិពន្ធច្រើនឆ្នាំមុនៈ

'កណ្តាលថ្មដានិងមេឃងងឹត
ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំបានឱនក្បាលហើយសុគត
វាំងននបានបើកបង្ហាញផ្លូវ
ទៅកាន់ឋានសួគ៌ដ៏រីករាយនិងថ្ងៃអសកល្ប។

64 ពេលដែលទ្រង់កំពុងព្យួរនៅទីនោះ ហូរឈាមនិងសុគត ពេលដែលទ្រង់អោនក្បាល ព្រះអាទិត្យខ្មាសខ្លួនឯងជាខ្លាំង ដោយមើលចុះមកជីវិតមែងស្លាប់ ដែលព្រះបានបង្កើតតាមរូបទ្រង់ នឹងត្រូវបង់ថ្លៃបែបនេះ ដើម្បីលោះវា ព្រះអាទិត្យបដិសេធមិនមើលចុះមកផែនដីក្នុងម៉ោងនោះ។ ព្រះច័ន្ទខ្មាស់អៀនខ្លាំងណាស់រហូតដល់គាត់ដកកន្លែងរបស់គាត់។ ហើយផ្កាយបែរខ្នងមកផែនដី។ អំពើបាបគួរឲ្យរន្ធត់ណាស់! របៀបដែលព្រះត្រូវដោះស្រាយជាមួយវា!

65 ហើយដើម្បីមើលឃើញពួកសង្ឃចំអកទាំងនោះ ដោយស្តោះទឹកមាត់ដាក់ព្រះភក្ត្រទ្រង់។ មានបុរសម្នាក់វាយព្រះសិរ នឹងដើមត្រែង ហើយនិយាយថា "ប្រសិនបើអ្នកជាហោរា ចូរប្រាប់យើងថាអ្នកណាវាយអ្នក។" ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបានដកពុកចង្កាចេញពីព្រះភ័ក្រ្តទ្រង់ ហើយវាយទ្រង់លើព្រះភ័ក្រ្ត ហើយចង់ឲ្យទ្រង់ក្រោកឡើង។

66 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប្រសិនបើរាជាណាចក្ររបស់ខ្ញុំស្ថិតនៅលើផែនដីនេះ ខ្ញុំនឹងទៅហៅព្រះបិតារបស់ខ្ញុំភ្លាមៗ ទ្រង់នឹងបញ្ជូនទេវតាដប់ពីរកងមកឯខ្ញុំ។"

67 វាអាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ប៉ុន្តែតើទ្រង់អាចធ្វើវាដោយរបៀបណា? ទ្រង់មិនអាចធ្វើវាបានទេ ព្រោះជាកូនរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ដែលស្រែករកព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់។ តើអ្នកអាចស្រមៃឃើញឪពុកម្នាក់ ជាឪពុកពិត ដែលមានកូនរបស់គាត់ផ្ទាល់ (ក្នុងភាពងងឹត) ស្រែកទាមទារឈាមឪពុករបស់ពួកគេដែរឬទេ? នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់មិនអាចធ្វើអ្វីផ្សេងបានក្រៅពីសុគត។ ប្រសិនបើទ្រង់មិនធ្វើទេ វាជាសេចក្តីវិនាសសម្រាប់កូនចៅទ្រង់ វាជាសេចក្តីវិនាសសម្រាប់សត្វលោក។ ប៉ុន្តែទ្រង់ត្រូវសុគត ដើម្បីសង្គ្រោះរាស្ត្រទ្រង់។

68 ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានធ្វើ នៅពេលដែលទ្រង់អោនក្បាល ផែនដីដ៏ចំណាស់នេះមានការញ័ររត់ពីលើខ្នងរបស់វា។ វាច្បាស់ជាមានការក្រាបថ្វាយបង្គំដោយភ័យ ត្បិតព្រះគម្ពីរបានចែង ថា "ផែនដីទាំងមូល ចាប់ពីម៉ោងទីប្រាំមួយដល់ម៉ោងប្រាំបួន ងងឹតពេញផ្ទៃផែនដីទាំងមូល។" ហើយផែនដីក៏ញ័រ ហើយថ្មក៏រលំ។ ហើយវាំងននប្រាសាទបានរហែកពីកំពូលទៅបាត ប្លុកដង្វាយបានក្រឡាប់ចុះ។ ព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅបានសុគត។ ទ្រង់សុគតពិតរហូតដល់ព្រះអាទិត្យទទួលស្គាល់។ ទ្រង់បានសុគតរហូតដល់ព្រះច័ន្ទទទួលស្គាល់វា។ ទ្រង់សុគតរហូតដល់ផ្កាយទទួលស្គាល់។ ទ្រង់សុគតរហូតដល់ផែនដីទទួលស្គាល់វា។ ទ្រង់សុគតរហូតដល់ធាតុទាំងនោះទទួលស្គាល់វា បរិយាកាសទទួលស្គាល់វា។ អ្វីៗត្រូវដឹងថា នោះជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ! ដ្បិតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនអាចបរាជ័យឡើយ ទ្រង់ត្រូវបានសន្យាពីសួនច្បារអេដែន "ពូជដែលនឹងកិនក្បាលពស់។"

69 ឥឡូវនេះ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះទ្រង់? តើទ្រង់យាងទៅណា ពេលទ្រង់បានចាកចេញពីឈើឆ្កាង ហើយយាងទៅក្នុងផ្នូររបស់យ៉ូសែបនៃផ្នូរអើរីម៉ាថេ?

70 ទ្រង់ក្រីក្រណាស់ទ្រង់គ្មានកន្លែងកើយក្បាលទេ។ ទ្រង់បានកើតនៅក្នុងស្នូកមួយ មានឈ្មោះខ្មៅនៅពីក្រោយទ្រង់ដូចជា "កូនខុសច្បាប់។" ទ្រង់ត្រូវបានគេសើចចំអក ឡកឡឺយ ចំអកនៅលើផែនដី។ ទ្រង់ត្រូវបានគេសើចចំអក ហើយត្រូវបានបដិសេធ។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់សោយទិវង្គត ទ្រង់បានសោយទិវង្គតដោយការកាត់ទោសប្រហារជីវិត សងខាងទ្រង់មានចោរពីរនាក់។ ហើយទ្រង់ក៏

មិនមានកន្លែងបញ្ចុះសពដែរ ហើយទ្រង់ត្រូវបានគេកប់ក្នុងផ្នូររបស់អ្នកផ្សេង។ ព្រះនៃស្ថានសួគ៌យាងមកផែនដី! តើយើងគិតថាយើងជាអ្នកណាដែលត្រូវឆ្លងកាត់ការឈឺចាប់បន្តិចហ្នឹង? អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់យើង! មិត្តអើយ សិក្សាបន្តិចទៅ។

71 ទាហានរ៉ូម៉ាំងបាននិយាយថា "ពិតប្រាកដណាស់ នោះគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។" មនុស្សមានបាបត្រូវតែទទួលស្គាល់វា។ យ៉ូដាសបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានក្បត់ឈាមស្លូតត្រង់។" គាត់ត្រូវតែទទួលស្គាល់វា។ ផែនដីទាំងមូលបានទទួលស្គាល់វា។

72 តើទ្រង់យាងទៅណា? ពេលមនុស្សស្លាប់ តើវាចប់ទេ? អត់ទេ បាទ។ ទ្រង់ត្រូវតែសុគតតាមរបៀបនោះ ពីព្រោះព្រះគម្ពីររបស់ព្រះបាននិយាយថា ទ្រង់នឹងសុគតតាមរបៀបនោះ។ ហើយទ្រង់បានទុកចិត្តលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់អាចនិយាយថា នៅក្នុងជីវិតរបស់ទ្រង់ "បំផ្លាញព្រះវិហារនេះ ហើយខ្ញុំនឹងសង់វាឡើងវិញក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ។"

73 ដ្បិតដាវីឌបាននិយាយ នៅកន្លែងមួយ មានតែនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ក្រោមការបើកសម្តែង កាលព្រះបាទដាវីឌ ជាមនុស្សនៃព្រះ ជាហោរាដែលត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះបន្ទូល បានមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងមិនឱ្យព្រះដ៏វិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំរងទុក្ខឃើញភាពពុករលួយ ហើយខ្ញុំក៏មិនទុកព្រលឹងទ្រង់នៅក្នុងនរកដែរ។"

74 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកបំផ្លាញរូបកាយនេះ ហើយខ្ញុំនឹងលើកវាឡើងក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ។" ទ្រង់បានដឹងថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនអាចបរាជ័យបានទេ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

75 ប្រសិនបើទ្រង់អាចពឹងផ្អែកលើការនោះ ដោយជឿថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនអាចបរាជ័យឡើយ តើយើងអាចពឹងបានប៉ុន្មានទៀតយ៉ាងណា ដែលយើងបានកើតម្តងទៀតដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយវាជាសាក្សីនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងនៅពេលនេះ យើងដឹងថា ព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់យើងមានព្រះជន្មគង់នៅ ហើយនឹងយាងមកម្តងទៀតនៅថ្ងៃណាមួយ។ សូមប្រាកដថាអ្នកដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងនាំមកជាមួយនឹងទ្រង់! ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។

76 នៅទីនោះគឺទ្រង់។ ទ្រង់បានដឹងថាមិនមានកោសិកាមួយនៃរូបកាយនោះនឹងខូច។ ចិតសិបពីរម៉ោង ភាពពុករលួយបានចូលមកដល់។ នោះហើយជាមូលហេតុ

ដែលទ្រង់មិនបានស្នាក់នៅបីថ្ងៃ។ ទ្រង់បានសុគតនៅរសៀលថ្ងៃសុក្រគឺនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ។ ប៉ុន្តែវាមានរយៈពេលបីថ្ងៃ។ ក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃនោះ ទ្រង់នឹងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដោយសារទ្រង់ទុកចិត្តលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

77 នេះគឺជាទ្រង់! តើទ្រង់បានចាកចេញទៅណា នៅពេលទ្រង់យាងទៅ? ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ទ្រង់បានឡើង។ ទ្រង់បានទៅផ្សព្វផ្សាយដល់ព្រលឹងដែលជាប់គុក ដែលមិនបានប្រែចិត្តដោយការអត់ធន់នៅសម័យណូអេ។" ព្រលឹងរបស់ទ្រង់ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ តេអូផានីនៃអង្គទ្រង់ផ្ទាល់បានចុះទៅ។ ចូរដើរតាមទ្រង់។ តើអ្នកចង់ទេ យប់នេះ ដើម្បីដើរតាមទ្រង់ ប៉ុន្មាននាទី? សូមមើលកន្លែងដែលទ្រង់បានទៅ។

78 នៅខាងក្រោមតំបន់ទាប បានដាក់អាណាចក្រនៃអំណាចអារក្សខាងក្រោម...ខាងលើដែលដាក់ព្រលឹងនៃមនុស្សអយុត្តិធម៌ នៅខាងក្រោមវាដាក់ដែនរបស់សាតាំង នរក។ បន្ទាប់មកនៅពីលើយើងដាក់ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធបន្ទាប់មកនៅក្រោមអាសនៈដាក់ព្រលឹងរបស់មនុស្សសុចរិត។ បន្ទាប់គឺព្រះ ជាម្ចាស់ផ្ទាល់។ មួយចុះទៅខាងលើ វិញ្ញាណទាំងពីរនៅទីនេះនៅលើផែនដី ដែលមានឥទ្ធិពលលើមនុស្សនៅលើផែនដីនេះ។

79 ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគត ទ្រង់ក៏ឡើង ចុះទៅទីនោះ។ ខ្ញុំអាចឃើញទ្រង់នៅរសៀលថ្ងៃសុក្រនោះ បន្ទាប់ពីការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់ប្រងប្រុស ប្រាណហាំគោះវេទិកា—អេដ។] គោះទ្វារនៃតំបន់នៃអ្នកបាត់បង់។ ចូរដើរតាមទ្រង់បន្តិច។ ទ្វារបើក។ មានស្ត្រី មានបុរស មានក្មេងស្រី មានអ្នកវ័យចំណាស់ ពួកគេទាំងអស់គ្នានៅកន្លែងលាក់កំបាំងនោះហៅថាគុកនៃព្រលឹងដែលបាត់បង់។

80 ប្រសិនបើខ្ញុំមានពេល ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នក។ ហើយវាអាចគ្រាន់តែជាការមើលឃើញ។ ប៉ុន្តែមានពេលមួយខ្ញុំបានទៅដល់កន្លែងនោះ ហើយបានស្រែកសុំក្តីមេត្តា នៅពេលដែលខ្ញុំជាមនុស្សមានបាបត្រូវវះកាត់។ ពេលខ្ញុំចេញមក ខ្ញុំឈរនៅទិសខាងលិច លើកដៃឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយឈើឆ្កាងចាំងមកលើខ្ញុំ។

81 ប៉ុន្តែ នៅកន្លែងកាន់ទុក្ខនោះ ព្រះយេស៊ូវបានយាងទៅមាត់ទ្វារ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវតែធ្វើជាសាក្សីថា ទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដោយសារពួកគេត្រូវបានគេផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងការអត់ធ្មត់នៃសម័យលោកណូអេ។ គោះទ្វារ ទ្រង់មានបន្ទូល

ថា "ខ្ញុំគឺជាទ្រង់ដែលហេណុកបាននិយាយ។ ខ្ញុំជាពូជរបស់ស្ត្រី គឺដើម្បីវាយក្បាលពស់។ គ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានបំពេញ។ ខ្ញុំទើបតែស្លាប់នៅកាល់វ៉ារី ហើយខ្ញុំបានលោះក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នកដែលហេណុកបានចែងនោះ ខ្ញុំគឺជាទ្រង់។" ហើយពួកគេគ្មានមេត្តា គ្មានសង្ឃឹម ដោយសារពួកគេបានរំលង។ ហើយទ្វារត្រូវបានបិទនៅចំពោះមុខពួកគេ។

82 ចុះចូលទៅក្នុងតំបន់នៃអារក្ស! ចុះទៅច្រកទ្វារនរក! ទ្រង់គោះទ្វារ។ [បងប្រុសប្រាណហាំគោះនៅលើវេទិកា—អេដ។]

83 នេះគឺជាពេលដែលទ្រង់នៅក្នុងផ្នូរ ព្រះសពទ្រង់កំពុងរង់ចាំការរស់ឡើងវិញ។ ទ្រង់បានទៅដល់កន្លែងដែលមនុស្សសុចរិតនិងអយុត្តិធម៌ទៅ កន្លែងដែលអ្នកនឹងទៅមួយក្នុងចំនោមថ្ងៃនេះ ទៅកន្លែងមួយ ឬកន្លែងផ្សេងទៀត។

84 ហើយទ្រង់គោះទ្វារនរក។ [បងប្រុសប្រាណហាំបានគោះលើវេទិកា—អេដ។] ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានធ្វើដូច្នោះ អារក្សក៏ចេញមក។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែលឺទ្រង់មានបន្ទូលថា "អូ ទីបំផុតអ្នកបានមកដល់ហើយ។ ខ្ញុំប្រាកដជាគិតថាខ្ញុំចាប់បានអ្នក ពេលខ្ញុំសម្លាប់អេបិល។"

85 អ្នកឃើញទេ នៅពេលដែលគ្រាប់ពូជនោះត្រូវបានសន្យានៅក្នុងសួនច្បារអេដែន អារក្សបានព្យាយាមឥតឈប់ឈរដើម្បីបំផ្លាញគ្រាប់ពូជនោះ។ ហើយការស្លាប់របស់អេបិល និងការកើតមករបស់សេត គឺគ្រាន់តែជាការសុគត ការបញ្ចុះ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ គ្រាប់ពូជនោះត្រូវតែបន្ត។ ហើយវាបានព្យាយាមបំផ្លាញវា។

86 វាបាននិយាយថា "ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំចាប់អ្នកបាននៅពេលដែលខ្ញុំបំផ្លាញអេបិល។ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំចាប់អ្នកបាននៅពេលដែលខ្ញុំបំផ្លាញហោរា។ ខ្ញុំមានភាពវិជ្ជមាន ខ្ញុំចាប់អ្នកបាន នៅពេលដែលខ្ញុំបានកាត់ក្បាលយ៉ូហាន។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីបានទាំងអស់ អ្នកបានមកដល់ហើយ។ ខ្ញុំចាប់អ្នកឥឡូវនេះ។" អូ ខ្ញុំអើយ!

87 ខ្ញុំអាចឮទ្រង់មានបន្ទូលថា "សាតាំង មកទីនេះ!" ទ្រង់គឺជាចៅហ្វាយឥឡូវនេះ។ ឈោងចាប់យកគន្លឹះនៃសេចក្ដីស្លាប់ ហើយយកទៅព្យួរនៅចំហៀងទ្រង់។ "ខ្ញុំចង់ជូនដំណឹងដល់អ្នក។ អ្នកជាមនុស្សល្ងង់យូរល្មមហើយ។ ខ្ញុំជាកូនប្រុសដែលកើតមកពីព្រហ្មចារីនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ ព្រះលោហិតរបស់ខ្ញុំ

នៅតែ សើមនៅលើឈើឆ្កាង ហើយបំណុលទាំងអស់ត្រូវបានបង់! អ្នកគ្មានសិទ្ធិទៀតទេ។ អ្នកត្រូវបានដកចេញ។ ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវគន្លឹះទាំងនោះ!" ត្រូវហើយ។ បង្វិលមួយជុំវិញហើយទាត់វាមួយជើងជាជើងដែលមានសុខភាពល្អ ហើយបំបាក់ទ្វារព្រមគ្នា ហើយនិយាយថា "ស្នាក់នៅទីនោះ! ខ្ញុំជា ចៅហ្វាយចាប់ពីពេលនេះតទៅ។"

88 ឥឡូវនេះ ទ្រង់មិនមានកូនសោសម្រាប់រាជាណាចក្រទេ ព្រោះទ្រង់បានប្រទានដល់ពេត្រុស យើងទទួលបានអ្វីៗទាំងអស់នៅពេលព្រឹក ក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានកូនសោរសេចក្តីស្លាប់ និងឋាននរក ហើយទ្រង់បានយកវាមក បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំមានកូនសោនៃសេចក្តីស្លាប់និងឋាននរក។" ពេត្រុសមានកូនសោនៃរាជាណាចក្រ។ សាតាំងមានកូនសោនៃសេចក្តីស្លាប់ និងឋាននរក ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវបានទទួលពួកគេហើយ ទ្រង់ជាចៅហ្វាយ។

89 នៅទីនេះទ្រង់ចាប់ផ្តើម។ វាមានបុណ្យអ៊ីស្ទើរ ពេលវេលាបានកន្លងទៅយ៉ាងលឿន។ ប៉ុន្តែមានក្រុមមួយទៀត។ តើយ៉ូបនៅឯណា? តើអ័ប្រាហាំនៅឯណា? តើពួកគេនៅឯណា? តើអ្នកដែលជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅឯណា? តើទ្រង់ភ្លេចពួកគេទេ? តើការស្លាប់បានបំផ្លាញពួកគេទេ? តើវាទាំងអស់នោះឬ? មិនដែលមិនដែលសោះ ព្រះត្រូវរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

90 ខ្ញុំអាចមើលឃើញទ្រង់។ សូមមើលបន្តិចទៅឋានសួគ៌ ហើយមើលទៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំឃើញសារ៉ានិងអ័ប្រាហាំដើរជុំវិញទីនោះ ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមក [បងប្រុសប្រាណហាំគោះ—អេដ។] អ្វីមួយនៅលើទ្វារ។ អ័ប្រាហាំទៅបើកទ្វារនិយាយថា "សម្លាញ់ចិត្ត មកទីនេះ។ មើលនេះ! សូមមើលនៅទីនេះ នោះគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលឈរជាមួយខ្ញុំនៅក្រោមដើមឈើអុកនៅថ្ងៃនោះ។" ទ្រង់ជាព្រះរបស់អ័ប្រាហាំ។

91 ពេលនោះខ្ញុំឃើញដានីយ៉ែលមើលលើស្មាគាត់ និងនិយាយថា "នោះជាថ្មដាដែលត្រូវគេកាត់ចេញពីភ្នំ ដូចជាខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនេះ។"

92 ខ្ញុំឃើញយ៉ូបក្រោកឡើងនិយាយថា "នោះជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំដឹងថាមានជីវិត ហើយនៅថ្ងៃណាមួយ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើ

ផែនដី។ រាងកាយរបស់ខ្ញុំប្រហែលជាមិនបានផេះមួយស្លាបព្រាទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងដប់ប្រាំនាទីពីពេលនេះ ខ្ញុំនឹងនៅក្នុងវាម្តងទៀត។ នោះជាទ្រង់។˝

93 អេសេគាលមើលពីលើ ហើយនិយាយថា ˝ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សម្នាក់នោះជាកង់នៅកណ្តាលកង់ ហោះឡើងនៅកណ្តាលអាកាស។˝ អូ ខ្ញុំអើយ!

94 បន្ទាប់មក ហេណុកមកដល់។ អ៊ីណុក បាននិយាយថា ˝ខ្ញុំបានឃើញទ្រង់យាងមកជាមួយ នឹងពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់រាប់ម៉ឺននាក់ ដើម្បីកាត់ទោស។˝

95 មានពួកបរិសុទ្ធនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់កំពុងរង់ចាំ ប្រាកដណាស់ថាពួកគេស្ថិតនៅក្រោមដង្វាយធួននៃឈាម។ ពួកគេមិនអាចចូលទៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះជាព្រះនៃស្ថានសួគ៌បានទេ ព្រោះឈាមពពែនិងចៀមមិនអាចដកបាបចេញបានឡើយ។

96 ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា ˝បងប្អូនអើយ ខ្ញុំជាអ្នកដែលអ្នករាល់គ្នាគិតថាជាខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាពូជរបស់ស្ត្រី។ ខ្ញុំជាបុត្ររបស់ព្រះបាទដាវីឌ។ ខ្ញុំជាព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះ។ ខ្ញុំជាព្រហ្មចារីដែលបង្កើតមក។ លោហិតរបស់ខ្ញុំបានធ្វើជាធួនសម្រាប់វា។ អ្នកបានរង់ចាំក្រោមឈាមចៀមនិងពពែ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះឈាមរបស់ខ្ញុំបានធួន ហើយអ្នកមានសេរីភាព។ តោះឡើង ជិតដល់បុណ្យអ៊ីស្ទើរហើយ។˝ គិតទៅ យប់នេះប្រហែលជាមួយពាន់ប្រាំ បួនរយឆ្នាំមុន។

97 ខ្ញុំអាចឮអ័ប្រាហាំនិយាយថា ˝ព្រះអម្ចាស់ អើយ នៅពេលដែលយើងក្រោកឡើងនៅក្នុងខ្លួនរបស់យើងម្តងទៀត ហើយសារ៉ា និងខ្ញុំទើបតែស្រលាញ់វាល្អណាស់ តើអ្នកយល់ថាប្រសិនបើយើងធ្វើឱ្យកញ្ចែឈប់បន្តិច ប្រភេទដែល នៅលើផ្លូវរបស់អ្នក?˝

98 មែនហើយ ខ្ញុំអាចឮទ្រង់មានបន្ទូលថា ˝ហេតុអ្វី ទេ ប្រាកដជាមិនមែនទេ។ ខ្ញុំនឹងស្នាក់នៅជាមួយសិស្សរបស់ខ្ញុំប្រហែលសែសិបថ្ងៃ។ ក្រឡេកមើលជុំវិញមើលថាអ្វីគ្រប់យ៉ាង!˝

99 នៅព្រឹកបុណ្យអ៊ីស្ទើរដ៏រុងរឿងនោះ (កន្លែងដែលយើងនឹងក្រោកឡើងនៅពេលព្រឹក ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ) នៅពេលដែលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញព្រះគម្ពីរបានចែងថា យោងទៅតាមម៉ាថាយ២៧ ថា ˝ពួកបរិសុទ្ធជាច្រើនដែលដេកនៅក្នុងធូលីដី បានក្រោកឡើង ហើយចេញពីផ្នូរ។˝ តើវាជានរណា? អ័ប្រាហាំ អ៊ី

សាក យ៉ាកុប យ៉ូប អស់អ្នកដែលតាមរយៈការបើកសម្ដែងខាងវិញ្ញាណបានដឹងថា ព្រះប្រោសលោះនឹងឈរនៅលើផែនដីនៅថ្ងៃណាមួយ។ នោះហើយជាពួកគេ ផលផ្លែដំបូងរបស់អ្នកដែលដេកលក់។ នៅទីនោះពួកគេបានដើរនៅក្នុងទីក្រុង។ ខ្ញុំអាចមើលឃើញសារ៉ា និងអ័ប្រាហាំនៅក្មេង ហើយពោរពេញដោយ...និងសង្ហា និង—និងពេញលេញនៃជីវិត មិនដែលចាស់ មិនដែលឈឺ លែងអត់ឃ្លាន ដើរជុំវិញខ្លួន។

100 កែផាសឈរនៅទីនោះនិយាយថា "អ្នកដឹងអ្វីទេ? មានរឿងមួយកើតឡើងកាលពីថ្ងៃមុន គ្រាន់តែមើលទៅរញ៉េរញ៉ៃចូលក្នុងវិហារនេះ! មាន...យើងនឹងត្រូវយកនរណាម្នាក់មកដេររាំងននោះ។ សូមក្រឡេកមើល ប្រអប់ដង្វាយទាំងនោះ។ តើមានអ្វីកើតឡើង? តើបុរសនោះជាហោរាមែនទេ? តើគាត់ជាមេធ្មប់ទេ? ឬតើមានអ្វីកើតឡើង? និយាយ! មកទីនេះ យ៉ូសែប តើគូស្នេហ៍វ័យក្មេងនោះជានរណា?"

អ័ប្រាហាំបាននិយាយថា "សារ៉ា យើងស្គាល់ហើយ។ យើងចេញទៅវិញល្អជាង។"

101 "លេចមកជាច្រើន!" នោះមិនមែនទាំងអស់នោះទេ។ នៅក្នុងការបញ្ចប់ ឃើញទេ។ ថ្ងៃមួយបន្ទាប់ពីទ្រង់បាន...ពួកគេបានទៅឯ អ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក យ៉ាកុប និងពួកគេទាំងអស់គ្នាបានទៅលេងស្រុកកំណើត។ ពេលព្រះយេស៊ូវយាងឡើង...

102 អ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ តើវាជាទេវកថា?" អត់ទេ បាទ! ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនៅក្នុងបទគម្ពីរ បន្តិច។

103 នៅពេលដែលទ្រង់ចាប់ផ្ដើមឡើង ពួកគេគ្រាន់តែឃើញទ្រង់ ប៉ុន្តែពួកបរិសុទ្ធនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់បានទៅជាមួយទ្រង់ ដ្បិតព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ទ្រង់បានដឹកនាំពួកឈ្លើយ ហើយឲ្យអំណោយដល់មនុស្ស។" ហើយខ្ញុំអាចឃើញទ្រង់ពេលទ្រង់យាងឡើង ហើយចូលរួមជាមួយនឹងពួកជំនុំរបស់ទ្រង់។

104 ទេវតាពីរនាក់ចេញពីក្រុមដែលកំពុងប្រគុំតន្ត្រី ត្រឡប់មកទីនោះវិញ ហើយនិយាយថា "អ្នកស្រុកកាលីឡេអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកឈរមើល? ដ្បិតព្រះយេស៊ូវដដែលនេះ ដែលត្រូវបានលើកឡើង កំពុងតែយាងមកម្ដងទៀត។" ប្រាកដណាស់! គេប្រញាប់ត្រឡប់ទៅចូលរួមដង្ហែ។

105 ហើយចុះពីលើមេឃ ព្រះយេស៊ូវនិងពួកបរិសុទ្ធនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់បានទៅ។ ពួកគេឆ្លងកាត់ព្រះច័ន្ទ ពួកគេឆ្លងកាត់ព្រះអាទិត្យ ពួកគេបានឆ្លងកាត់ផ្កាយ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញស្ថានសួគ៌ពណ៌សដ៏ស្រស់ស្អាតដ៏អស្ចារ្យនោះ ពួកបរិសុទ្ធនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់បានស្រែកឡើង ដោយដកស្រង់បទគម្ពីរ "ឱទ្វារទាំងឡាយអើយ ចូរងើបក្បាលឡើង! ឱទ្វារដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចអើយ ចូរនៅជាចំហចុះ! នោះមហាក្សត្រដ៏មានសិរីល្អ ទ្រង់នឹងយាងចូលមក!"

106 ទេវតាទាំងអស់ឡើងលើកំពូលភ្នំនៃស្ថានសួគ៌ ហើយពោលថា "តើមហាក្សត្រដ៏មានសិរីល្អនេះជាអ្នកណា?"

107 ពួកបរិសុទ្ធនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់បាននិយាយថា "គឺព្រះយេហូវ៉ានៃពួកពលបរិវារ! ទ្រង់ជាមហាក្សត្រដ៏មានសិរីល្អនោះឯង!"

108 ទេវតាចុចប៊ូតុងធំ ហើយទ្វារគុជក៏បើកឡើង។

109 ឆ្លងកាត់ក្រុងយេរូសាឡិមមក អ្នកច្បាំងដ៏ខ្លាំងពូកែ នាំពួកបរិសុទ្ធនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់មក។ ក្រុមពួកទេវតាច្រៀងសរសើរ ដូចដែលទេវតាស្រែក។ ទ្រង់គឺជាអ្នកឈ្នះដ៏ខ្លាំង! ទ្រង់មានសោនៃសេចក្តីស្លាប់ និងឋាននរកព្យួរនៅខាងទ្រង់ដើរកាត់មុខវាំងនៃសិរីល្អរហូតដល់ទ្រង់ឡើងដល់បល្ល័ង្ក។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "បិតាអើយ វានៅទីនេះ។ ពួកគេបានជឿដោយជំនឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថាខ្ញុំនឹងមកនៅថ្ងៃណាមួយ។ ខ្ញុំបានយកឈ្នះទាំងសេចក្តីស្លាប់ និងនរក។" តើវាជាអ្វី បងប្រុស? ទ្រង់មានស្នាមនៅដៃរបស់ទ្រង់ ដើម្បីបង្ហាញថាទ្រង់បានចូលក្នុងសមរភូមិ។ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត! ទ្រង់គឺជាអ្នកឈ្នះដ៏អស្ចារ្យ! "វានៅទីនេះ ព្រះបិតាអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប។"

110 ខ្ញុំអាចឮទ្រង់មានបន្ទូលថា "កូនអើយ ចូរឡើងមកទីនេះក្បែរអញ ហើយអង្គុយចុះរហូតដល់អញដាក់ខ្មាំងសត្រូវទាំងអស់ក្រោមជើងរបស់អ្នក។" បងប្រុសថ្ងៃណាមួយទ្រង់នឹងយាងមកម្តងទៀត ហើយតើថ្ងៃនោះនឹងទៅជាយ៉ាងណា!

111 ទ្រង់មិនទំនេរទេពេលទ្រង់នៅក្នុងផ្នូរ។ យើងគិតថាទ្រង់កំពុងតែដេកនៅទីនោះ សុគតហើយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់នៅតែមានជ័យជំនះ គាត់បានចុះទៅយកកូនសោចេញពីសាតាំង ទ្រង់មានកូនសោទាំងសេចក្តីស្លាប់ និងឋាននរកនៅយប់នេះ។ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា "ព្រោះខ្ញុំរស់នៅ អ្នកក៏អាចរស់នៅបានដែរ។"

112 ខ្ញុំឆ្ងល់ថាយប់នេះ បងប្អូនប្រុសស្រីជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ បានគិតដូច្នេះដោយស្មោះត្រង់ពីវាទេ? តើអ្នកដឹងថាអ្នករស់ដោយសារតែទ្រង់រស់ទេ? តើអ្នកបានសរសើរវាគ្រប់គ្រាន់ហើយឬនៅក្នុងការផ្តល់ជូនខ្លួនឯងហើយនិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់អើយ ខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប សូមអាណិតមេត្តាខ្ញុំផង"? តើអ្នកធ្លាប់ទទួលយកការលះបង់ដ៏គ្រប់លក្ខ័នេះទេ? តើអ្នកធ្លាប់ប្រាប់ទ្រង់ថា អ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ? តើវាប៉ះពាល់ដល់អារម្មណ៍របស់អ្នកទេពេលដែលអ្នកធ្វើខុស? បើអ្នកមិនធ្លាប់មករកបទពិសោធនោះឥឡូវនេះ នៅក្នុងផ្នូរនេះ! នៅពេល វេលារបស់យើងកាន់តែកន្លង។ គ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ល្អ! ប៉ុន្តែ ខ្ញុំឆ្ងល់ថា ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្លាប់បានទទួលព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកទេ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាបើអ្នកនឹងធ្វើវានៅពេលយើងឱនក្បាលរបស់យើងមួយភ្លែតនៅក្នុងពាក្យអធិស្ឋាន។

113 លេងបទ*កណ្តាលថ្មដាបាក់បែក* ប្រសិនបើអ្នកអាច បងស្រី ហ្គេតធី ប្រសិនបើអ្នកមានវា។ មិនអីទេ អ្វីៗនឹងធ្វើបាន។

114 ដោយឱនក្បាលរបស់អ្នក ខ្ញុំនឹងសួរអ្នកនូវសំណួរដ៏ស្មោះត្រង់មួយ។ ចងចាំណាមិត្ត មនុស្សមានបាប ឬពួកបរិសុទ្ធ អ្នកមិននៅមានជីវិតរហូតទេ នៅពេលយើងបញ្ចុះអ្នក។ ព្រលឹងរបស់អ្នកនៅកន្លែងណាមួយ។ ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវបានយាងទៅកន្លែងទាំងពីរនេះ យោងទៅតាមបទគម្ពីរ។ តើទ្រង់នឹងរកអ្នកនៅឯណា ប្រសិនបើអ្នកនឹងទៅយប់នេះ? តើអ្នកនឹងមានទ្វារនៃសេចក្តីមេត្តាករុណាបិទនៅចំពោះមុខរបស់អ្នក ដោយសារតែអ្នកបានបដិសេធ? ចូរចាំថា ទ្រង់មិនត្រឹមតែជាព្រះអង្គសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះទេ ទ្រង់គឺជាចៅក្រម។ អ្នកជាចៅក្រមឥឡូវនេះ តើអ្នកវិនិច្ឆ័យទ្រង់ដោយរបៀបណា? សូមឲ្យទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។

115 រឿងតូចតាចចូលមកក្នុងចិត្តខ្ញុំ។ មួយរយៈមុននេះ ក្មេងប្រុសតូចម្នាក់កំពុងអង្គុយក្នុងបន្ទប់មួយ—រទេះមួយ។ កាំភ្លើងបានបាញ់ទៅតាមផ្លូវ ហើយសេះក៏ផ្អើលរត់ចេញទៅ វាកំពុងរត់ឡើងលើច្រាំងថ្មចោត។ មានក្មេងឃ្វាលគោម្នាក់រត់ទៅហើយប្រញាប់បញ្ឈប់សេះមុនពេលរទេះធ្លាក់ចូលច្រាំងថ្មភ្នំ ព្រោះមានកូនក្មេងនៅក្នុងរទេះនោះ។ គាត់បានជួយសង្គ្រោះជីវិតរបស់ក្មេងតូច។

116 ច្រើនឆ្នាំក្រោយមក ឈរនៅក្នុងតុលាការ។ ក្មេងប្រុសដដែលនេះធ្លាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដើរខុសផ្លូវ មានទោស។ គាត់ផឹកស្រា លេងល្បែងបាញ់សម្លាប់បុរស

ម្នាក់ ហើយត្រូវបានគេរកឃើញថាមានទោស។ ហើយចៅក្រមងើបឡើងនិយាយ ថា "ខ្ញុំកាត់ទោសអ្នកឲ្យចងករហូតដល់ដាច់ខ្យល់ស្លាប់។"

117 យុវជននោះបាននិយាយថា "ចៅក្រម!" ហើយគាត់បានបំបែកក្បួនដង្ហែរបស់តុលាការ ខណៈដែលគាត់បានលោតពីលើផ្លូវដែក ហើយដួលនៅជើងចៅក្រមដើម្បីក្តីមេត្តា។ គាត់បាននិយាយថា "ចៅក្រមមើលមុខខ្ញុំ! ស្គាល់ខ្ញុំអត់?"

គាត់បាននិយាយថា "អត់ទេ កូនប្រុស ខ្ញុំមិនស្គាល់ទេ។"

118 គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកចាំពីជីវិតរបស់ក្មេងប្រុសតូចម្នាក់ដែលអ្នកបានសង្គ្រោះកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ពីសេះដែលរត់គេចឬទេ?"

គាត់បាននិយាយថា "បាទ ខ្ញុំចាំបាន។"

119 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំជាក្មេងប្រុសនោះ។" គាត់បាននិយាយថា "ចៅក្រមអ្នកបានសង្គ្រោះខ្ញុំនៅពេលនោះ។ សង្គ្រោះខ្ញុំឥឡូវនេះផង!"

120 ចៅក្រមមើលទៅគាត់ ហើយនិយាយថា "កូនប្រុស នៅថ្ងៃនោះ ខ្ញុំបានធ្វើជាអ្នកសង្គ្រោះរបស់អ្នក។ ថ្ងៃនេះខ្ញុំជាចៅក្រមរបស់អ្នក។"

121 ថ្ងៃនេះ ទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ អ្នកជាមនុស្សមានបាប ថ្ងៃស្អែកទ្រង់អាចជាចៅក្រមរបស់អ្នក។ សូមគិតដល់ពេលនេះ ដូចដែលបទភ្លេងកំពុងលេង។ ហើយអ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងអធិស្ឋាន គឺអ្នកដែលអធិស្ឋានជាមួយនឹងព្រះ។

122 ខ្ញុំឆ្ងល់ថា យប់នេះ លឿនណាស់ អ្នកដែលចង់ទទួលព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន និយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់អើយសូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំជាមនុស្សមានបាប។ ខ្ញុំចង់មកដោយការបង្ហូរឈាម។ ខ្ញុំធុញទ្រាន់នឹងការចូលព្រះវិហារ ហើយរត់ពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ។ ខ្ញុំចង់កើតជាថ្មី។ ខ្ញុំចង់បានបទពិសោធន៍មួយក្នុងចិត្តខ្ញុំដែលខ្ញុំដឹងថា ព្រះគ្រីស្ទបានបើកសម្តែងអង្គទ្រង់ដល់ខ្ញុំ តាមរយៈការបើកសម្តែងខាងវិញ្ញាណ ដែលទ្រង់ទើបតែមានបន្ទូលតាមរយៈបងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំចង់បានការបើកសម្តែងខាងវិញ្ញាណ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងចិត្តខ្ញុំ ធ្វើឱ្យខ្ញុំរស់ឡើងវិញ នាំព្រះគ្រីស្ទពិតមករកខ្ញុំ ជាងខ្ញុំនៅចំពោះខ្លួនខ្ញុំ។ ខ្ញុំចង់បានបទពិសោធន៍នោះ បងប្រុសប្រាណហាំ។ តើអ្នកនឹងអធិស្ឋានឱ្យខ្ញុំពេលខ្ញុំលើកដៃរបស់ខ្ញុំបានទេ?" តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកឥឡូវនេះ អ្នកដែលចង់ឱ្យបានគេចងចាំ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក ស្ត្រីអើយ។ ព្រះប្រទាន

ពរអ្នកនៅទីនោះ ស្ត្រីអើយ។ នោះជាការល្អ។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក។ នោះជាការល្អ។ លើកដៃឡើង ឥឡូវលើកដៃឡើង។

123 តើអ្នកនឹងអាម៉ាស់យ៉ាងម៉េចបាន? តើអ្នកអាចបដិសេធរឿងនោះបានទេ មិត្តអើយ? ចងចាំ។

124 "អូ" អ្នកនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ គ្រូអធិប្បាយបានអធិប្បាយអស់ជាច្រើនឆ្នាំ។" ខ្ញុំដឹង ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃណាមួយ ពួកគេនឹងឈប់ផ្សព្វផ្សាយ។ ហើយរបៀបដែលអ្វីៗមើលទៅ វាប្រហែលជាភ្លាមៗ។ អ្នកនឹងស្តាប់ការអធិប្បាយចុងក្រោយរបស់អ្នក។ និយាយឱ្យត្រង់ទៅ នេះប្រហែលជាចុងក្រោយរបស់អ្នក។

125 "អូ" អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំនៅក្មេង។" នោះមិនសំខាន់ទេ។ ក្តីស្លាប់មិនមែនគោរពរបស់មនុស្ស ឬអាយុ ឬសមត្ថភាពនោះទេ។

126 ឥឡូវនេះ តើអ្នកនឹងទទួលយកទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនទេ ដោយលើកដៃរបស់អ្នក ដោយនិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់អើយសូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង។"? លើកដៃអ្នកជាមួយនឹងអ្នកដទៃទៀត ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ។" តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកទេ?

127 អ្នកណាដែលធ្លាប់ឈប់ជឿ សូមនិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់អើយសូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង។ ខ្ញុំចង់ត្រឡប់មករកព្រះគ្រីស្ទវិញនៅយប់នេះ ថាថ្ងៃស្អែកអាចនឹងបានជីវិតរស់ឡើងវិញ ថ្មី សម្រាប់ខ្ញុំ។" តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកទេ? លើកដៃឡើង និយាយថា "សូមមេត្តាចំពោះខ្ញុំ។ ខ្ញុំចង់មកឥឡូវនេះ។" តើអ្នកនឹងធ្វើវាទេ? លើកដៃឡើងនិយាយ "ខ្ញុំធ្លាប់ជាអ្នកឈប់ជឿ ប៉ុន្តែយប់នេះ..." ព្រះប្រទានពរអ្នក ស្ត្រីអើយ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ នោះជាការល្អ។ "ខ្ញុំនឹងទទួលយកព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងទទួលយកទ្រង់នៅយប់នេះ។ ខ្ញុំបានវង្វេងឆ្ងាយពីព្រះ ជាច្រើនឆ្នាំ ប៉ុន្តែឥឡូវខ្ញុំត្រឡប់មកផ្ទះវិញ។" តើអ្នកនឹងទទួលយកទ្រង់នៅយប់នេះទេ ថានេះអាចជាការរស់ឡើងវិញថ្មីសម្រាប់អ្នក ជីវិតចាស់របស់អ្នកអាចនឹងត្រូវបានបញ្ចប់?

128 ស្ត្រីនេះកំពុងឡើងលើអាសនៈដើម្បីសារភាព ហើយឈរ។ មានអ្នកផ្សេងចង់យកកន្លែងរបស់ពួកគេនៅទីនេះ មកទីនេះជាមួយនាងតាមការសារភាពរបស់ពួកគេ? តើអ្នកនឹងក្រោកឈរ ហើយឡើងទៅអាសនៈដែរឬទេ? អាសនៈបើក

ហើយ។ ពិតប្រាកដ។ សូមអញ្ជើញមកឥឡូវនេះ។ បើអ្នកចង់ឈរនៅទីនេះ ហើយអធិស្ឋាន នោះនឹងមិនអីទេ។ ឆាប់ឡើង។ តើអ្នកនឹងមកទេ? ពេលការសារភាពនៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក លើជំនឿរបស់អ្នកទៅលើព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ តើអ្នកនឹងមកឥឡូវនេះទេ? ត្រូវហើយ។

129 វាអាស្រ័យលើអ្នក អ្នកត្រូវចាំ។ អ្នកគឺជាម្នាក់។ តើអ្នកជាមនុស្សមានបាបឬ? តើអ្នកជាអ្នកឈប់ជឿមែនទេ? តើអ្នកមិនក្តៅមិនត្រជាក់ ហើយនៅឆ្ងាយពីព្រះគ្រីស្ទមែនទេ? ហើយអ្នកចង់រស់ឡើងវិញជាមួយទ្រង់ឥឡូវនេះ ចាប់ផ្តើមជីវិតថ្មីឬ? ចុះអ្នកជាប្តីប្រពន្ធដែលធ្លាប់នៅ—នៅក្រៅផ្ទះយូរហើយ រវល់នៅផ្ទះមែនទេ? តើអ្នកមិនមកតម្រង់រឿងនោះជាមួយព្រះ និងគ្នាឥឡូវនេះទេឬ? ធ្វើឱ្យបុណ្យអ៊ីស្ទើរក្លាយជាបុណ្យអ៊ីស្ទើរសម្រាប់អ្នក ចាប់ផ្តើមផ្ទះថ្មី។

130 ចុះអ្នកដែលមិនធ្លាប់មាន មិនដែលមានការអធិស្ឋាននៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក អ្នកគ្រាន់តែទៅផ្ទះចេញពីព្រះវិហារហើយព្យាយាមរស់នៅឱ្យល្អបំផុតតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន មិនដែលនាំគ្រួសារមកជាមួយគ្នា ហើយអធិស្ឋានទេ? នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងមានកំហុសអនីតិជន និងអ្វីៗដែលយើងទទួលបាន។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលផ្ទះអាមេរិចត្រូវបានបំបែក។ តើអ្នកមិនមកទេ ចាប់ផ្តើមម្តងទៀតនៅយប់នេះ? តើអ្នកនឹងធ្វើវាទេ? អ្នកត្រូវបានអញ្ជើញ។ សូមចាំថា ខ្ញុំជាអ្នកបម្រើព្រះរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនឹងធ្វើជាសាក្សីនៅថ្ងៃនោះ។

ខណៈពេលដែលយើងឱនក្បាលចុះ ពេលនេះសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។

131 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ដ៏មានព្រះពររបស់យើង យប់នេះ យើងនាំទស្សនិកជនមកជួបទ្រង់ នៅក្នុងភាពឧឡារិកដ៏ពិសិដ្ឋបំផុតដែលយើងដឹងពីរបៀប។ យើងចូលទៅជិតបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់។ ហើយបន្ទាប់ពីសារនៅយប់នេះ គឺផ្នូរដ៏ធំនោះ ទ្រង់មិនដែលនៅស្ងៀមឡើយ ព្រលឹងទ្រង់បានយាងទៅក្នុងតំបន់ ហើយបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ព្រះ ដែលទ្រង់ត្រូវបានតែងតាំងឲ្យធ្វើ។ ហើយនៅព្រឹកស្អែក យើងរកឃើញកន្លែងដែលទ្រង់បានឆ្លងកាត់អាណាចក្រខាងលើ ដោយបានយកឈ្នះលើអ្វីៗទាំងអស់ នៅក្នុងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែទ្រង់យាងចេញមកនៅព្រឹកថ្ងៃបុណ្យអ៊ីស្ទើរ សម្រាប់ការរាប់ជាសុចរិតរបស់យើង។ ហើយយើងឃើញថា ទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកវិញ ដើម្បីកាត់ទោសមនុស្សពីអំពើបាប។

132 ហើយយើងអធិស្ឋាននៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យអស់អ្នកដែលលើកដៃឡើងនឹងត្រូវនឹកចាំនៅចំពោះទ្រង់។ សូមឲ្យការសម្រេចចិត្តរបស់ពួកគេចេញពីចិត្តនៅយប់នេះថា ពួកគេបានទទួលទ្រង់ ហើយជឿលើទ្រង់ ហើយសូមឲ្យពួកគេត្រូវបានផ្សាភ្ជាប់ដោយត្រានៃការសន្យានៅយប់នេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សូមប្រទាន ឱព្រះបិតា។ ដ្បិត យើងខ្ញុំនឹងប្រគល់វាជូនទ្រង់ ដោយសារនេះនៅយប់នេះ។ សូមទ្រង់ប្រទានពរដល់អស់អ្នកដែលបានឮ ព្រះអម្ចាស់ អស់អ្នកដែលនឹងយកវាទៅផ្ទះរបស់ពួកគេ ហើយទម្លាក់វាឲ្យទីជ្រៅក្នុងចិត្តគេ។ សូមឱ្យពួកគេរស់នៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ សូមទ្រង់ប្រទានវាមក ព្រះវរបិតា ដ្បិតយើងទូលសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ទីបញ្ចុះសព KHM57-0420

(The Entombment)

ផ្នែកការប្រជុំបុណ្យអ៊ីស្ទើរ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាចថ្ងៃសៅរ៍ ថ្ងៃទី 20 មេសា 1957 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឹសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG